

liskovský domkár

22. ročník

2025

...časopis mladých, ale aj skôr narodených domkárov

Plán činnosti na rok 2026 (str.3)

Mládež na slovíčko (str.4)

Rodičia na slovíčko (str.5)

Aktivity za rok 2025 (str.6-25)

Vtipy (str.26)

Mládež na slovíčko

 @domka_liskova

 facebook.com/domkavliskovej

 Domka Liskova

Web:
www.domkaliskova.sk

Milí domkári, opäť stojíme na pomyselnéj hranici času a obzeráme sa za ďalším kalendárnym rokom, ktorý máme za sebou. Rok 2025 v nás určite zanechal množstvo rôznych spomienok. Pre niekoho boli plné radosti, smiechu a úspechov, pre iného možno priniesli aj chvíle námahy, skúšok či tichého zamyslenia. Každý z nás ho však prežil po svojom a každý z týchto okamihov má svoju hodnotu.

Strany, ktoré teraz držíte v rukách, sú malým pozvaním vrátiť sa späť a pozrieť sa na rok 2025 oča-

mi liskovských domkárov. Sú svedectvom spoločných chvíľ, stretnutí, práce, radosti aj drobných obetí, ktoré sme prinášali jeden pre druhého. Skúste sa s nami začítať do spomienok minulého roka s úsmevom na tvári, s otvoreným srdcom a s úprimnou vďačnosťou za všetko, čo sme mohli prežiť spoločne.

Sv. Ján Bosco nás učil, že radosť je znakom srdca, ktoré miluje Boha, a že aj každodenná práca môže byť cestou k svätosti, ak je konaná s láskou. Práve v tomto duchu chceme ďakovať za to, že naše dielo má zmysel, že žije a že môže pokračovať ďalej – v priateľstve, službe a vzájomnej blízkosti.

S dôverou a nádejou hľadáme do nového roka 2026. Verím, že bude pre každého z nás výnimočný, naplnený Božou milosťou, pokojom a novými príležitosťami rásť – ako jednotlivci aj ako spoločenstvo. Nech nás na tejto ceste sprevádza radosť, ktorú tak často zdôrazňoval don Bosco, a odvaha robiť dobro tam, kde práve sme.

Kika Schwarz

STRENNÁ 2026

**“FATE QUELLO CHE VI DIRÀ”
Credenti, liberi per servire**

Vyhodnotenie roku 2025

V priebehu roka 2025 malo naše stredisko evidovaných 141 členov. Jeho fungovanie zabezpečoval 12-členný tím strediskovej rady, ktorý koordinoval celkový chod a aktivity strediska. Počas roka sme zorganizovali spolu 27 podujatí.

Pravidelná činnosť prebiehala formou štyroch stretiek – detského, dievčenského, chlapčenského a otvorenej klubovne pre animátorov. Naše aktivity boli zároveň duchovne podporované tromi strediskovými ružami, ktoré nás sprevádzali svojimi modlitbami.

Plán činnosti na rok 2026

Január: Výročná konferencia

Február: Karneval, Zimný turnaj, Jarný pridedinský tábor

Marec: Tehlička, Tvorivo a chutne

Apríl: Krížová cesta, Cesta svetla

Máj: Brigáda okolo Liskovej

Jún: Prespávačka

Júl: Letný táborxx

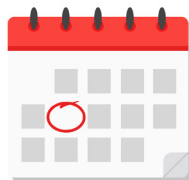
August: Bodka za prázdninami

September: Kalčetový turnaj, Futbalový turnaj

Október: Športový deň

November: Tancovačka

December: Tvorivo a chutne, Dobrá novina

Členské na rok 2026

Tohtoročné členské môžete zaplatiť prostredníctvom QR kódu vľavo, alebo zaslaním 5€ za jedného člena na číslo účtu:

SK41 0900 0000 0003 3086 1997

Do informácie pre príjemcu napíšte prosím - "Členské M. Priezvisko".;

Ďalšou možnosťou je vyhľadať nášho účtovníka Adama Rusnáčka a zaplatiť osobne jemu.

PAY by square

Mládež na slovíčko

Oheň sa nedá zapáliť raz a nechať ho bez dozoru. Ak sa oň nestaráme, postupne slabne, až napokon zhasne. Niekedy horí silno, inokedy len ticho tleje. A práve vtedy potrebuje najviac pozornosti. Keď premýšľame nad mládežou, čoraz viac si uvedomujeme, že je to podobné. Neprišli sme oheň založiť, ale strážiť ho. Mladí prichádzajú každý so svojím plamienkom. Niektorý je jasný a odvážny, iný krehký, sotva viditeľný. Prinášajú so sebou radosť, otázky, pochybnosti aj únavu. A my stojíme pri nich nie ako tí, ktorí majú hotové odpovede, ale ako tí, ktorí sa učia chrániť to, čo je vzácné. Niekedy stačí len priložiť drevo, inokedy zostať v tichu, aby plameň úplne nevyhasol. Aj my sami často cítime, že náš vlastný oheň slabne. Viera pre nás nie je samozrejmosť ani istota bez otázok. Je to každodenné rozhodnutie zostať. Zostať, aj keď sa veci nehýbu podľa našich predstáv. Zostať, keď máme pocit, že dávame viac, než dostávame. Práve vtedy si uvedomujeme, že Boh nežiada výkon, ale vernosť. A že On sám je tým, kto oheň udržiava, aj keď my už nevládzeme. Veľkým darom je spoločenstvo. Bez neho by oheň dávno vyhasol. Spoločenstvo nás učí niest sa navzájom, chrániť sa pred vetrom pochybností a pripomínať si, prečo má zmysel zostať. Aj keď sa zdá, že plameň je slabý, stále je živý. Na záver si uvedomujeme, že našou úlohou nie je zapáliť všetky ohne. Sme pozvaní strážiť ten, ktorý nám bol zverený. Byť verní mladým, ktorí hľadajú. Byť verní Bohu, ktorý ticho prichádza. A veriť, že aj malý plameň dokáže zahriať, ak sa oň staráme s láskou. Veď ako raz povedal náš biskup František na mládežníckom festivale v Trnave : „Potrebujeme spoločenstvo. Nie je v pahrebe len jeden uhlík, tam sú aj ostatné a oni sa navzájom zohrievajú. Oni navzájom horia.“

Miška a Viky

Rodičia na slovíčko

Drahí rodičia, starí rodičia, všetci tí, ktorí akýmkoľvek spôsobom pracujete na formovaní detí a mladých!

Máme to fakt náročné. Vychovávame, svedčíme, namáhame sa, venujeme čas a všetky prostriedky, aby sme z našich detí vychovali čestných občanov a dobrých kresťanov. Tak veľa do toho investujeme a v kútiku duše dúfame, že to raz prinesie svoje ovocie. Stačí to alebo ešte môžeme urobiť niečo viac? A čo tak prijať ponúknutú pomoc a zveriť naše deti pod špeciálnu ochranu tej najpopulárnejšej z povolanejších? Panna Mária je v ochrane a sprevádzaní tá najvyššia liga.

ŠKAPULIAR. Jeden z bezpečných prostriedkov, ktorý nám Cirkev ponúka ako možnosť posilnenia pôsobenia Božej milosti v nás a ochrany pred nástrahami tohto sveta. A to je predsa to, čo si želáme pre svoje vlastné deti a mladých, prípadne tých, ktorí sú nám nejakým špeciálnym spôsobom zverení. Škapuliar je dar Panny Márie, ktorým chce človeka chrániť, viesť a privádzať bližšie k Bohu.

Tvorí ho dvojica malých vlnených tkanín spojených šnúrkami, nosených na krku – jeden na pleciach, druhý na hrudi. Na prednej strane je zobrazená Panna Mária a na zadnej strane obraz Najsvätejšieho Srdca Ježišovo. Musí byť posvätený kňazom, no v dnešnej modernejšej dobe môže byť nahradený škapuliarskou medailou – strieborný alebo zlatý príviesok na retiazke.

Tak málo? Čo to pre nás znamená? Ten, kto škapuliar prijme, ho má nosiť celý život a usilovať sa o modlitbu a kresťanský život. So škapuliarom sa spája osobitná ochrana Panny Márie – v každodennom živote, v ťažkostiach aj v hodine smrti. Stačí teda nosiť príviesok a mám vystarané? Určite nie. Nejde o žiaden magický predmet ani „vstupenku do neba“. Škapuliar nenahrádza vieru, sviatosti ani boj proti hriechu. Ak by ho niekto nosil bez snahy žiť podľa evanjelia, bol by len vonkajším znakom bez skutočného významu. Ak je však nosený zbožne, škapuliar

pomáha rásť vo viere a upevňuje vzťah k Ježišovi a Panne Márii. Cirkev ho označuje ako sväteninu – teda prostriedok, ktorý nás pripravuje na prijatie Božej milosti, ale vyžaduje aj našu spoluprácu. Boh rešpektuje slobodu človeka a jeho rozhodnutia.

Čo teda získam, keď zasväťím seba a svoje deti pod ochranu škapuliara? Nuž, okrem vlastného pôsobenia a práce na zveľaďovaní a formovaní viery svojej alebo svojich detí pozývam do tohto pôsobenia aj Pannu Máriu, ktorá je zárukou najrýchlejšej, najbezpečnejšej a najistejšej cesty za spásou.

Je to dar našej Cirkvi, ktorá nám na našej osobnej ceste posväcovania ponúka aj túto konkrétnu formu pomoci, z ktorej plynú neskutočné milosti. Je na nás, či sa necháme oslaviť a siahneme po tomto dare.

Áké sú prislúbenia nosenia posvätného škapuliara? Panna Mária z hory Karmel prislúbila sv. Šimonovi Stockovi v r. 1251 prislúbenia pre tých, ktorí nosia posvätný škapuliar:

- v jednom zjavení, ktoré mal Šimon Stock, prislúbila večnú spásu pre tých, ktorí zomierajú v habite karmelitánskeho rádu – škapuliari.
- v ďalšom zjavení, ktoré mal pápež Ján XXII. v roku 1322, prislúbila, že v prvú sobotu mesiaca budú z očistca vyslobodení tí, ktorí zbožne nosili na sebe posvätený škapuliar, zachovali čistotu podľa svojho stavu a modlili sa určené modlitby.

Kto môže škapuliar prijať a aké povinnosti z tohto zasvätenia vyplývajú? Škapuliar môžu prijať už deti od prvého svätého prijímania (pri veľkej túžbe aj mladšie), mladí, slobodní či manželia. Skrátka každý, kto chce aj týmto skutkom nasledovať Ježiša a jeho Matku. Potrebne je modliť sa denne určenú modlitbu, ktorou je najčastejšie Pod tvoju ochranu. Aj týmto sa dá živšie prežívať svoju vieru a vyprosiť si mnohé milosti od nebeskej Matky.

Kde existuje možnosť prijať škapuliar? Na Slovensku je možné prijať hneď karmelitánsky škapuliar v kláštoroch v Banskej Bystrici, na Starých Horách a v Košiciach-Lorinčíku. Okrem toho však aj v spoločenstvách takzvaného Svetského rádu bosých karmelitánov: v Bratislave, Nitre, Detve a Košiciach.

Využime ponúknutú pomoc a vykročíme s našimi deťmi do nového roka pod špeciálnou ochranou tej najspoľahlivejšej Ochrankyne.

Mária Lesáková

Výročná konferencia

Ako je už našou tradíciou, aj tento rok sme sa stretli na výročnej konferencii, aby sme spoločne zhodnotili uplynulý rok. Konferencia sa konala v piatok, na sviatok nášho zakladateľa sv. Jána Bosca. Výročnú konferenciu sme začali svätou omšou, ktorú sprevádzal náš spevokol a salezián Don Paľo Dzi-vý. Po svätej omši sme sa presunuli do našej klubovne, kde pokračovala oficiálna časť konferencie.

V prezentácii sme sa obzreli za celým uplynulým rokom – hodnotili sme ho z organizačného i finančného hľadiska. Prešli sme si všetky podujatia, akcie, aktivity a zbierky, ktoré sa nám počas roka podarilo zrealizovať. Atmosféru niektorých akcií sme si znovu pripomenuli prostredníctvom krátkych video zotrívov, ktoré nám vyčarili úsmev na tvári a oživili krásne spoločné spomienky.

Tento rok však priniesol aj významné zmeny. Po troch rokoch služby došlo k obmene v našich organizačných štruktúrach. Ja, Dena Timková som skončila vo funkcii predsedníčky a vedenie prebrala **Radka Kubalová**. Jej pravou rukou, podpredsedníčkou, sa stala **Natál Fajtová**. Obom dievčatám zo srdca ďakujem, že sa rozhodli prijať túto zodpovednosť a verím, že pod ich vedením bude naša činnosť naďalej rozkvítať.

Ďakujeme všetkým, ktorí sa podieľali na spoločných akciách a aktivitách v roku 2024. Vďaka animátorom a strediskovej rade za kus dobre odvedenej práce – viditeľnej aj neviditeľnej, docenenej aj nedocenenej, za váš čas, ochotu a neraz aj obeť. Teším sa, čo prinesie rok 2025!

Denisa Timková

Filmový večer

V jeden pekný večer sme sa zišli, aby sme si pozreli nový film menom ROZUM V DIVOČINE. Zatiaľ, keď sa nám pripravoval film a prostredie, naše šarmantné asistentky nám pripravili pop-corn. Potom sme si vystáli radu naň a hurá na film. Po filme sme mali menší kvíz, ktorý bol zaujímavý. Po kvíze boli účastníci ocenení a išlo sa domov. Ďakujeme všetkým, čo to zorganizovali a ďakujeme za účasť. Filmom zdar.

Jonáš Holomáň

Karneval

Kde bolo tam bolo, za horami a dolami, v čarovnej dedinke ukrytej medzi zelenými kopcami a tajomnými lesmi, sa konal najväčší a najfarebnejší karneval, aký si dokážete predstaviť – ROZPRÁVKOVÝ KARNEVAL. A samozrejme, my sme tam nemohli chýbať! Spolu s mojimi kamarátmi – Tinkym Winky, Dipsym a Pom – sme sa rozhodli zažiť tento nezabudnuteľný deň plný smiechu, tanca a neuveriteľných zážitkov.

Karneval mal začať presne o 16:00, ale my sme sa rozhodli prísť o niečo skôr. A, to bola rozhodne skvelá voľba! Keď sme prišli, už sa tam hemžili desiatky veselých postáv a my sme sa mohli vyhnúť tlačenci, ktorá by nás čakala, keby sme prišli neskôr. Rýchlo sme si našli miesto s výhľadom na všetky bláznivé diania, a naše nadšenie ešte stúplo.

Miesto, kde sa karneval konal, bola obrovská klubovňa, vyzdobená do všetkých možných farieb. Bola to pravá rozprávka na zemi! Keď sme vošli, stretli sme postavy, aké sa bežne objavujú len v rozprávkach alebo v knihách. Princezné v nádherných šatách, piráti s klobúkmi a šablami, kovboji, indiáni, dokonca aj zvieratká z exotických krajín! A medzi nimi – Leonardo da Vinci so svojou Mona Lisou, ktorá v tichosti kráčala okolo. Každá postava mala svoj príbeh, ktorý len čakal, kedy si ho niekto vypočuje.

A ešte viac – stoly boli prehodené sladkými dobrotami, ktoré by ste v rozprávkach našli len zriedka. Dobošky, ktoré sa roztápali na jazyku, koláčiky, ktoré si pýtali len jedno – aby ste si ich pochutnali, a rôzne iné maškrtky, ktoré sme okamžite zjedli, skôr než sme sa stihli zorientovať.

Karneval mal aj svoje špeciálne súťaže – a tie, to bola ďalšia dávka zábavy! Súťažili sme v rôznych disciplínach, ktoré prispeli k ešte väčšiemu veselí a pohybu po parkete. A samozrejme, čo by to bol za karneval bez ocenení pre najlepšie masky?

V sólových kategóriách vyhral obláčik, lesná víla a Pipi Dlhá Pančucha, ktorí ukradli všetky pohľady na seba. A v skupinových maskách? Odtiaľto to bolo ešte zábavnejšie! Mona Liza a Leonardo da Vinci sa „preplížili“ medzi divákov, Pat a Mat sa snažili opraviť čo sa dalo, a Obliečka a Vankúš si užívali poriadnu zábavu. Smiech neustále znel, najmä keď parketovým levom sa stal dedko Jožko – a to, že mal už pár rokov na krku, ho neodradilo. Hýbal sa neskutočne rýchlo a energicky!

A aby toho nebolo málo – celý karneval moderovali postavičky, ktoré ste určite poznali z rozprávky V hlave. Tieto vtipné a energické bytosti spríjemňovali celý karneval. Ako rýchlo sa pohybovali, tak rýchlo sme zabudli na čas – a bolo jasné, že každý moment bude nezabudnuteľný.

V tej chvíli nám už bolo jasné, že tento karneval nebude len obyčajné podujatie. Bol to deň, ktorý si budeme navždy pamätať. Deň plný smiechu, radosti, čarovných postáv a zábavy, ktorú sme zažili spolu s našimi priateľmi. A najlepšie na tom bolo, že sme všetci boli jeho súčasťou!

La-la z Teletubies

Zimný turnaj

V jednu zábavnú, zamračenú no nie daždivú sobotu, sme zorganizovali každoročný zimný turnaj. Dievčatá si zmerali sily vo vybijanej a chlapci zase v hokejbale. Vyíjaná sa hrala v telocvični, zatiaľ čo hokejbal sa hral von na ihrisku. Šarmanaté dievčatá (Natál, Konita, Maťa) nám pripravili chutné hotdogy počas toho, ako sme hrali zápasy. Pri dievčatách boli výsledky veľmi tesné, no nakoniec vyhral ten najlepší a skvelý tím Šoošky a mňa ☺. Keďže bolo dievčenských tímov menej, tak chlapci hrali dlhšie. Keď dievčatá dohrali a vyhodnotili sa výsledky, boli sme sa pozrieť na chlapcov ako odohrávajú posledné zápasy. Pri chlapcoch vyhral silný, nezastaviteľný tím na čele s Dominikom Timkom. Po celom turnaji sme boli veľmi vyčerpaní, myslím že nie som jediná, ktorá keď prišla domov, tak si pospala. No hlavne som rada, že som sa mohla zabaviť a zmerať si sily s mojimi kamarátmi. Všetkým ďakujeme, že prišli a vidíme sa o rok.

Victoria Chovanová

Jarný pridedinský tábor

Dobrý večer, na dobrú noc, Macko z plyšu spieva vám. Volajú ma Macko uško, lebo smiešne uško mám... A tak ďalej. Presne tieto slová zaznievali cez jarné prázdniny, na začiatku každého bloku tohtoročného pridedinského tábora. Ak aj niekto túto rozprávku predtým nepoznal, tak táto zvučka mu zaručene ešte dobrých pár dní behala po rozume...

Celý týždeň sme boli svedkami príhod Macka Uška, z ktorých sme si mohli zobrať poučenie aj my. Na začiatku každého bloku sme si ich pripomenuli rozprávkami Poriadok, Sebec, Motorček, No a čo, Chvastúnik či Neskôr. Každá nám priblížila iný problém Macka Uška (v ktorom sme sa často spoznali aj my sami), no každá hneď ponúkla aj riešenie.

No hlavnou časťou pridedinského tábora samozrejme bývajú rôznorodé a zaujímavé aktivity, ktoré sme ani tento rok nemohli vynechať. Hneď na prvom bloku nás čakalo 50 úloh pre skupinku či jednotlivca. Zaujímavosťou bola chvíľková zastávka na celodennej poklone v našom kostole – veď máme za čo ďakovať. (Inak.. veľký obdiv všetkým, ktorí tento blok zvládli. Bol to riadny masaker.) Po malej obednej prestávke, na bloku číslo dva, sme si zas zmerali sily ako tím v rôznych stolových aj pohybových hrách. Ani sme sa nenazdali, a prvý deň bol za nami. Oddych? Jasně, že nie. Tretí blok spočíval totiž v pokladovke, kde sme museli na rôznych stanoviskách získať šifru (pri ktorej sa aj tým najbystrejším poriadne prehriali mozgové závitky) a následne ju vylúštiť. Je hádam všetkým jasné, že po takejto vražednej kombinácii mozgového a telového vyťaženia, sme sa ledva vládali hýbať. Takže sme nemali inú možnosť, ako stráviť štvrtý blok pokojným, aj keď vôbec nie jednoduchým, vyrábaním medvedíkov, prasiatok, či zajačikov na niekoľko spôsobov. Aby sme však po takomto oddychu nevyšli z tempa, na piaty blok sme sa presunuli do telocvične, kde nám OT-čkári dokázali, že sme naozaj ešte nevideli všetky typy štafety. Po tomto dychberúcom doobedí plnom zápalu pre hru a pre tím, nasledoval, nanešťastie, posledný blok nášho tábora. No ak si myslíte, že to bolo už len priateľské posedenie pri hrách a rozhovoroch,

No ak si myslíte, že to bolo už len priateľské posedenie pri hrách a rozhovoroch, tak ste na veľkom omyle. Tu sa totiž bojovalo o body doslova do poslednej sekundy. Ako je to možné? Pred vyhodnotením totiž skupinky bojovali v kvíze o zvieratkách. A namôjdušu, sa medzi nimi našli budúci nádejní zoológovia. No aj keď každý do toho dal všetko, niekto predsa len musel mať o trolilinku šťastia viac a skončiť na prvom mieste. To sa tento rok podarilo Julke Rusnáčkovej, Aničke Strakovej a Táničke Lakovej, takže gratulujeme. Celým týždňom nás samozrejme sprevádzala aj modlitba, ktorou sme to aj ukončili – všetci, ktorí chceli, mohli ísť spoločne na krížovú cestu a svätú omšu.

Celý tábor sa nikomu nič vážne nestalo a aj počasie nám vyšlo parádne, čiže máme byť Pánu Bohu za čo vďační. No vďační musíme byť aj OT-čkárom, ktorí obetovali svoj čas a celý tento tábor zorganizovali, aj animátorom a animátorkám, ktorí takto strávili jarné prázdniny. Čiže jedno veľké **ĎAKUJEM** patrí všetkým, ktorí sa podieľali na realizácii tábora, ale aj všetkým zúčastneným. Už sa tešíme na budúci rok!

Timotej Lesák

TEHLIČKA 2025

Aj tento rok sa naša Domka zapojila do Tehličky – celoslovenskej verejnej zbierky občianskeho združenia SAVIO. Dvadsiaty ročník tejto zbierky je zameraný na Ekvádor. Je krajina v severozápadnej časti Južnej Ameriky. Leží na rovníku a jeho pobrežia obmýva Tichý oceán. Hlavné mesto je Quito a nachádza sa v severnej časti Ekvádora.

136 rokov pôsobia Saleziáni dona Bosca medzi obyvateľmi Ekvádora. Počas týchto rokov sa ich misie rozrástli na území celej krajiny, a sú rozdelené do troch oblastí:

pobrežnej, vnútrozemskej a Amazónie. Tohtoročná Tehlička pomáha práve obyvateľom pobrežnej časti misie v San Lorenzo v oblasti Esmeraldas, kde saleziáni pôsobia posledných 44 rokov. Za tento čas dobre spoznali, čo trápi miestnych ľudí, s čím každodenne zápasia, a z toho sa zrodil aj projekt pre misiu San Lorenzo. Misia, ktorú tvorí najmä afroekvádorské obyvateľstvo, je každodenne vystavená chudobe a násiliu. Cieľom je spolu s miestnymi saleziánmi a partnerskou organizáciou JUWE pomôcť čeliť tomuto nebezpečnému vývoju. Pomoc sa týka niekoľkých oblastí: Tehlička pre Ekvádor pomôže vybudovať priestor, kde sa budú môcť mladí ľudia zúčastňovať kurzov odbornej prípravy a zároveň získať podporu pri zakladaní svojho vlastného podnikania. Taktiež bude ponúkaná psychologická podpora a práca s rodičmi, aby sa predchádzalo domácemu násiliu. Tento rok sme zrealizovali krížovú cestu, ktorú sa modlilo 21 mladých. Výška zbierky činila sumu 1040 eur. Všetkým darcom Pán Boh zaplať!

Kristína Holomáňová

Brigáda

29.3.2025 sa nám podarilo upraviť chodník od jaskyne a vyčistiť okolie pri kaplnke pod baňou. Spokojní s našou prácou sme túto brigádu zakončili sladkou palacinkou. Ak sa chcete na vlastné oči presvedčiť, čo sa nám podarilo, idte sa prejsť. Ďakujeme všetkým ochotným, ktorí si našli čas a prišli pomôcť!

Kristína Holomáňová

Animátorská víkendovka

Víkend plný zážitkov, inšpirácie, zábavy a pohody. A tak, v piatok sa stretávame pred klubovňou Domky a cestujeme do Ludrovej, kde sa koná tohtoročná animátorská víkendovka. Špeciálny hosť tohto víkendu je Don Paľo Dzivý s ktorým sme po dorazení na ubytko otvorili víkend svätou omšou. Na večeru sme si pochutnali na dobrotách, ktoré si každý priniesol z domu. A teraz sa presúvame na 1. blok – „Kto som?“ s Donom Paľom, kde sme sa pomocou jednej kartičky stručne zoznámili a nasledovali otázky na Dona Paľu, kde nám zodpovedal: kto je, ako sa dostal k saleziánom a čo ho utvrdilo, že si vybral správne povolanie. Ďalší deň sme odštartovali rannou svätou omšou, raňajkami a 2. blokom – „Osobnosť animátora“ od Timči. Na tomto bloku sa mi najviac páčilo, že to čo sme sa naučili sme mohli previesť do menšej aktivity (scény). Hercom dňa sa stáva Andrej a jeho drevené králiky, ktoré možno raz vzniknú na tvorivých dielniach, ak nám neutečú skôr, než ich stihneme vyrezať. 3. blok – „Animátor v praxi“ od Deny nás naučil že dobrá akcia potrebuje plán, komunikáciu, tím, rozpočet, propagáciu a animátor má byť zodpovedný, kreatívny a pracovať s láskou. No a teraz šup na ihrisko, kde máme voľný program. Zahrali sme si kráľovstvá, indiánsku paličku, náš slávny volejbal a párkrát zachránili loptu pred mohutným potôčikom. Večerný posledný 4. blok – „Vedenie, práca s jednotlivcom, skupinou“ od Márie nás prinútila k zamysleniu, prečo to robíme a hlavne, ako to robíme. Plynulo prechádzame k večernému slovku a nasledujú spoločenské hry, kde smiechom sa ozýva celá miestnosť. V nedeľu končíme víkendovku svätou omšou v kostole a ďakujeme za celý víkend, program, smiech, atmosféru aj všetky maličkosti, na ktoré organizačný tím myslel. Ďakujeme aj Radke, Natál a Paťovi, bez ktorých by tento víkend nebol takým, akým bol.

Michaela Chovanová

Predveľkonočné tvorivo a chutne

Už tradične sme sa stretli na predveľkonočnom TVORIVO A CHUTNE. Na veľkonočnom tvorení sa zapojili šikovné ruky, ale aj maškrtné jazýčky a výsledok stál skutočne za to! Deti sa s nadšením pustili do výroby veľkonočných dekorácií. Dievčatá si vyrábali zajačikov z kvetináčov, ktorým nechýbali ušká a milé tváričky. Chlapci si vyskúšali prácu s drôtkom a vyrobili originálne veľkonočné vajička, ktoré dozdobili gorálkami. A čo by to bolo za akciu bez niečoho sladkého a chutného? A tak sme si vytvorili hniezda s farebnými vajičkami z tyciniek a chutnej čokolády, ktorú nám krvopotne rozpustila naša šikovná Natál. Užili sme si príjemné doobedie plné tvorenia. A za to ďakujeme Miške Š., ktorá si túto akciu pripravila ale aj tým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podieľali na príprave a priebehu akcie.

Michaela Matajová

Križová cesta

Večerná križová cesta, na Liskovskej kalvárii, patrí k našim tradičným akciám počas veľkonočných sviatkov. Tento rok tomu nebolo inak, vo štvrtok svätého týždňa sme sa zamýšľali nad životom svätého Jana Pavla II. a jeho vlastnou križovou cestou, ktorú podstúpil počas svojho života. Počasie nám aj napriek nepriaznivej predpovedi vydržalo a križovej cesty sa zúčastnilo okolo 120 ľudí.

Filip Kubala

Cesta svetla

Toto ráno bolo iné. Už o piatej hodine, keď sa Lisková ešte len prebúdzala a obloha sa sfarbovala do prvých lúčov, sme sa my vydali na Cestu svetla. Nebolo nás málo – presne 44 odhodlaných duší, ktoré sa rozhodli vstúpiť do nového dňa trochu inak. V modlitbe, speve, ale aj v tichom rozjímaní. Cesta viedla z vrcholu Kalvárie, no tentoraz sme kráčali iným smerom – od kríža k prázdnenému hrobu, od smútku k nádeji. Zastavení bolo štrnásť – štrnásť okamihov, ktoré nám prostredníctvom evanjelia pripomenuli stretnutia so Zmŕtvychvstalým Kristom. Každý krok bol svedectvom toho, že smrť nemá posledné slovo. Cesta svetla nie je len tradíciou – je pozvaním veriť, že svetlo vždy zvíťazí nad tmou. Ďakujeme všetkým, ktorí si aj napriek skorému vstávaniu našli čas a prišli kráčať spolu s nami. Tešíme sa na budúci rok – veríme, že nás bude opäť viac!

Simona Garabášová

Festival Lumen

Festival Lumen sa tento rok konal 6.-7.6. v Trnave. Dievčatá cestovali vlakom na čele s Radkou Kubalovou a chalani autom, ktorého vodič bol Patrik Kubala. Aj ubytovanie sme mali rozdielne. Dievčatá vyskúšali hromadné ubytovanie v telocvični a chlapci boli v peknom, čistom, novom penzióne. Po vybalení sme išli na program, ktorý bol na námestí, tam hrali rôzne kapely, ako napríklad: ISAAC RECORDS, LMZ7. A to je na piatok asi všetko. V sobotu ráno sme sa zobudili plní energie. Dali sme si chutné raňajky. Ďakujem kuchárom. Premiestnili sme sa pešo na námestie. Bol tam aj DOMKA stánok, kde sme si zahrali kalčeto a iné spoločenské hry. No a večer? Večer mal vystúpenie spevák GIO. Aj keď začalo pršať, tento koncert sme si užili. Máme s ním aj fotku ☺ Na záver soboty sme išli na svätú omšu a potom na ubytovanie. V nedeľu ráno sme sa už vracali domov. A to je všetko v skratke, čo sme za víkend stihli.

Andrej Lako

Letný tábor

Ráno nás lúka privítala rosou a tichom. Zhromaždili sme sa pri ohni a náčelníci Deganawida a Hiawatha spolu s Aianou a Nokomis nám ukázali cestu kmeňa. Učili sme sa hymnu tábora a prechádzali stanoviskami – hádzali sme oštepom, strieľali z luku, spoznávali bylinky a jazyk predkov. Každá skúška mi pripomínala, že sa mením – už nie som dieťa, ale mladá bojovníčka kráčať s kmeňom. Popoludní sme sa vybrali do veľkej hry, kde sme zbierali suroviny na zimu. Museli sme spolupracovať, pomáhať si a len keď sme stáli pri sebe, dokázali sme získať všetko potrebné. Pri ohni sme sa prihovorili Veľkému Duchu a rozprávali o obžerstve a lakomstve – učili sme sa, že indián má jesť s mierou a dávať druhým. Noc priniesla skúšku odvahy. Les bol tichý, šepot stromov sledoval každý náš krok. Kráčala som vpred, aj keď som sa bála. Na konci cesty som dostala nové meno – znak odvahy a spojenia s kmeňom.

Ďalší deň sme hrali Biggass a Indiánsky chodník. Neboli to len súťaže, ale lekcie o dôvere a spoločenstve. Popoludní kmeň Mohavkovia a Onondagovia predvedli scény zo života zo života svojich predkov – lov, bylinky, rituály. Počas celého týždňa sme mohli skúšať rôzne úlohy: hladovka, sľub mlčanlivosti, pamäť a športové úlohy. Každý večer náčelníci oceňovali naše snahy – dievčatá dostávali pierka a chlapci zuby. Boli to malé odmeny, ktoré sme nosili s radosťou a hrdosťou a cítili sme sa, že každý z nás sa stáva silnejším členom kmeňa. Keď sa zotmel, les sa premenil na čarovné miesto. Nočná hra – tvorba liekov na choroby a zranenia – skúšala naše srdcia a pripomínala odvahu z predchádzajúceho dňa. Cítila som, ako nás Veľký Duch vedie a ochraňuje, naučila som sa, že byť Indiánom znamená cítiť srdce kmeňa, stáť pri svojich druhoch a kráčať s nimi aj vo tme. Za všetku múdrosť, silu a odvahu v nás ďakujem Veľkému Duchu a sľubujem, že ju budem nosiť vo svojom srdci každý deň.

Streda sa niesla v duchu múdrosti. Ráno nás čakalo preverenie pamäti – kvíz, v ktorom sme museli ukázať, čo nám zostalo z prvých dní medzi kmeňmi. Nebola to len skúška vedomostí, ale aj ducha – kto dokáže načúvať, ten si pamätá. Popoludní sme vstúpili do hry, kde sa rozhostilo ticho. Nemohli sme prehovoriť ani slovo a tak sme sa učili dôverovať iným zmyslom – dotyku, kroku, vnútornému citu. Bolo to akoby nám les sám ukazoval cestu, no iba tomu, kto sa dokázal stíšiť. V posvätnom pokoji sme potom slávil svätú omšu. Dym stúpajúci k nebu niesol naše prosby k Veľkému Duchu, aby nás chránil a viedol. A keď sa zotmelo, utíšili sme svoje srdcia pri adorácii – v žiari sviec sme stáli pred Najväčším Duchom a každý z nás mu v tichosti zveril svoje kroky. Tak sa streda stala dňom ticha, dôvery a vnútornej sily.

Štvrtok priniesol pokojnejšie ráno. Po dňoch skúšok a hier nás Veľký Duch zavolať k ohňu tvorivosti. Dievčatá splietali z nití pierka – ľahké ako vánok, chlapci zas do kúskov dreva vtlačali príbehy svojich rúk. Neboli to len ozdoby, ale znamenia, že aj v tichých chvíľach sa rodí sila. Potom sme sa všetci zhromaždili pri svätej omši. Tam sme sa pozreli do hĺbky svojho vnútra a učili sa krotiť dvoch neľahkých nepriateľov – pýchu a hnev. Ako divoké kone, ktoré sa dajú len ťažko skrotiť, tak aj tieto vášne ohrozujú náš pokoj. No s pomocou modlitby sme v nich našli poučenie. Keď noc prikryla tábor, vydali sme sa na hru, kde sa v tme ukrýval lupič. V skupinkách sme sa museli spoliehať jeden na druhého, čítať ticho noci a hľadať stopy, ktoré by nás k nemu priviedli. Bolo to, akoby samotný les skúšal našu pozornosť a ucho každého z nás sa učilo počuť aj šepot trávy.

Posledný deň nás privítal s výzvou – veľká hra v téme chaosu. Museli sme sa sústrediť, počúvať, vnímať a spolupracovať, aby sme našli poriadok uprostred zmätku. Každý krok, každý pohyb nás učil pozornosti, trpezlivosti a cítila som, ako naše zmysly a mysle pracujú spolu ako jeden kmeň. Po hre nasledovalo rýchle fotenie a potom veľké vyhodnotenie tábora. Náčelníci ocenili odvahu, múdrosť, spoluprácu každého z nás a pripomenuli, ako sme sa počas týždňa učili byť súčasťou spoločenstva. Večer sme tábor ukončili pri ohnisku – tancami, spevom a smiechom. Plameň, hudba a rituál spoločenstva spojili naše srdcia a cítila som, že každý z nás odchádza s kúskom tábora vo svojom vnútri. Ďakujeme organizačnému tímu, ktorý všetko pripravil a umožnil nám prežiť tento nezabudnuteľný týždeň. Ako hovoria starí indiáni: „Kmeň je silný len tak, ako sú silné jeho členovia a vzájomná dôvera medzi nimi.“

Michaela Šoošová

Brigáda okolo kostola

V pondelok 4.8.2025 sme sa pri našom kostole zišli na spoločnej brigáde, aby sme ho pripravili na blížiacu sa odpustovú slávnosť. Ráno sa nás zišlo vyše tridsať – mladších aj starších členov farnosti, a s chuťou sme sa pustili do práce.

Hlavnou úlohou bolo vyčistiť dlažbu a špáry pred kostolom, ktoré boli zarastené trávou a machom. Vďaka spoločnému úsiliu a dobrej nálade práca rýchlo ubiehala. Slnčné počasie nám prišlo, čo ešte viac prispelo k príjemnej atmosfére.

Po skončení brigády nás čakala sladká odmena – osviežujúce nanuky,

ktoré nám po dobre vykonanej práci chutili ešte viac.

Ďakujeme všetkým, ktorí si našli čas a priložili ruku k dielu. Aj vďaka takýmto spoločným aktivitám si budujeme nielen krajšie okolie, ale aj pevnejšie spoločenstvo.

Natália Fajtova

Bodka za prázdninami

„Tunik-tuka!“ ozývalo sa z lúky, kde sa zišli malí aj veľkí bojovníci, aby spoločne dali posledný pozdrav odchádzajúcim prázdninám. Tento rok sa niesla BODKA ZA PRÁZDNINAMI v indiánskom duchu – a veru, bolo to cítiť na každom kroku. Na začiatku sme sa rozdelili do kmeňov a prijali výzvu veľkej hry. Každý kmeň mal svoju cestu – cestu skúšok, kde rozhodovala sila, šikovnosť i múdrosť. Strelba z luku preverila, kto má bystré oko a pevné ruky. Hľadanie indiánskych prísloví nám pripomenulo, že aj slová nesú väčšiu silu než šípy. Víťazstvo chcel každý, no ešte viac sme si užívali smiech, atmosféru a chvíle, ktoré nás spájali.

A ako to už pri pravých kmeňoch býva, po bojoch prichádza poriadna hostina. Z kotla sa šírila vôňa, ktorá prilákala každého – indiánsky guláš, na ktorý by bol hrdý aj samotný náčelník. Silný, výdatný, chutný – presne taký, aby dal energiu na ďalšie cesty, ktoré nás čakajú v novom školskom roku. Ďakujeme všetkým indiánom – veľkým, malým, starším, mladším za poobedie s odvahou v srdci a smiechom na perách. Kto sa nezúčastnil, ten len počúva legendy. Kto príde nabudúce, ten ich bude písať spolu s nami.

Svetelná iskra

Futbalový turnaj

V sobotu 11.10.2025 sa v areáli našej školy konal dlho očakávaný futbalový turnaj Domky, ktorý sa konal na umelej tráve. Hoci sme ešte ráno váhali, či sa turnaj kvôli sychravému a upršanému počasiu vôbec uskutoční, napokon sme sa rozhodli nevzdávať to – a urobili sme veľmi dobre. Na turnaji sa zúčastnilo veľa chlapcov, ktorí si prišli zmerať svoje sily a medzi nimi aj jedna futbalistka – Natália K., ktorá predviedla skvelý výkon. Atmosféra bola od začiatku priateľská a plná nadšenia. Hráči bojovali férovo, povzbudzovalo sa z každej strany a na ihrisku nechýbala radosť ani zábava. Najlepším strelcom sa stal Kubo Vrábel no a najlepším brankárom zas Tobo Lesák. O skvelé občerstvenie sa postarali naše šikovné dievčatá, ktoré nám pripravili výborné toasty, ktoré potešili všetkých a hráčom dodali energiu do ďalších zápasov. Aj napriek vlhkému počasiu sme prežili skvelé športové dopoludnie, plné pohybu, tímového ducha a dobrej nálady. Ďakujeme všetkým hráčom, organizátorom a podporovateľom, ktorí prispeli k tomu, že sa turnaj vydaril na výbornú. Tešíme sa na ďalšie spoločné akcie!

Martin Urmin

Športový deň

Dňa 31. októbra sa základná škola premenila na veľké športové ihrisko plné energie, súťaživosti a dobrej nálady. Už od rána bolo cítiť radosť a napätie – všetci sa tešili na aktivity, v ktorých si mali zmerať sily tímy pomenované podľa známych automobilových značiek. Program bol pestrý a nikomu nedal vydýchnuť. Štafety preverili rýchlosť aj kondíciu, zatiaľ čo ďalšie úlo-

hy vyžadovali presné poznanie geometrických tvarov, rýchle rozhodovanie a poriadnu dávku zručnosti. V niektorých momentoch rozhodovali sekundy, inokedy sústredené oko... a občas aj obyčajné šťastie. Po napínavom boji plnom povzbudzovania, smiechu a adrenalínu sa víťazom stal tím McLaren. Gratulujeme šampiónom! Ich výkon bol ukážkou tímovej práce, rýchlosti a odhodlania.

Športový deň však nebol len o víťazstve. Bol o spolupráci, férovosti a radosť z pohybu. Užili sme si ho naplno, naučili sa nové veci a domov si odnášame kopec skvelých zážitkov, na ktoré budeme ešte dlho spomínať.

Kristína Mariášová

Kalčetový turnaj

V sobotu 8.novembra sa uskutočnil kalčetový turnaj, na ktorý sme sa už všetci tešili. Turnaj prebiehal v dvoch kategóriách. Ako prvé vo svojej kategórii súťažili dievčatá, ktoré začínali už 9:30. Po nich o 11:30 si svoje sily zmerali chlapci. V obidvoch skupinách nechýbala súťaživá atmosféra, zábava a kopec smiechu. V rámci voľného času sme mohli využiť aj chill zone, kde sme sa mohli zahrať spoločenské hry, oddýchnuť si alebo sa občerstviť. Už teraz sa tešíme na ďalšiu akciu.

Anna Straková

Tancovačka

Pred začiatkom adventu sme ešte stihli našu stálu a zároveň najobľúbenejšiu akciu roka – tancovačku. Tento rok sa niesla v štýle Mamma Mia! Už pri vstupe nás vítali disko gule, balóny a tematické dekorácie, ktoré dokonale dotvorili atmosféru celej akcie. Na úvod si animátori pripravili tanečnú choreografiu na legendárnu pieseň Dancing Queen, ktorou okamžite roztancovali celú klubovňu. Pokračovalo sa tradičnými tancami a nechýbali ani obľúbené súťaže – stoličkový tanec či tanec s metlou. Deti celý večer spestrili svojimi outfitmi v modro-bielych tónoch.

O hudbu sa staral náš DJ Johnny a o občerstvenie šikovné dievčatá. Parket nezostal prázdny ani na chvíľu – každý si našiel pesničku, ktorá ho vytiahla na parket. Okrem voľnej zábavy si účastníci užili aj jednoduché choreografie s krokmi podľa Fajtíka a Natál, ktoré nás naladili na spoločný rytmus a postarali sa o množstvo smiechu. Na záver boli vyhlásení najlepší tanečníci večera zo starších to bol Andrej Straka a z mladších Anežka Hurtuková.

Tancovačka Mamma Mia sa skutočne vydarila – bola plná energie, dobrej hudby a priateľskej atmosféry. Ďakujeme všetkým, ktorí prišli!

Michaela Matajová

Kino

Dňa 29. 11. sme sa so skupinkou animátorov a ich deťmi zo stretka vybrali do kina na očakávanú rozprávku Zootropolis 2. Už od príchodu bolo cítiť nadšenie – deti sa tešili na nové dobrodružstvá Judy Hoppsovej a Nicka Wilda a animátori zasa na spoločný čas strávený mimo bežných stretnutí. Samotný film nesklamal. Rozprávka bola pestrá, zábavná a plná momentov, ktoré rozosmiali malých aj veľkých. Deti sledovali každý detail na plátne a po skončení s nadšením rozprávali o svojich obľúbených scénach. Celý výlet sa vydaril na jednotku. Užili sme si to a domov sme odchádzali s úsmevmi a príjemnými zážitkami, na ktoré budeme ešte dlho spomínať.

Natália Fajtová

Koľko lásky ?

Koľko lásky sa zmestí do krabice od topánok? Možno oveľa viac, než by sme vôbec čakali. Pre niekoho je to obyčajná krabica, no pre seniorov v domovoch dôchodcov môže byť takýto balíček krásnym pripomenutím, že na nich myslíme, že nie sú sami a že si ich vážime. Vďaka spoločnému úsiliu sa nám podarilo vyskladať až 21 krabičiek plných radosti. Veľká vďaka patrí všetkým, ktorí prispeli – či už darčekom, časom alebo ochotou pomôcť. Hotové balíčky sme odovzdali na zbernom mieste KU. Veríme, že sa do tejto krásnej aktivity zapojíme aj o rok a opäť rozžiarieme niekomu deň.

Denisa Timková

Svätý Mikuláš

V piatok večer sme spolu so svätým Mikulášom pripravili pre našich domkárov naozaj sladké prekvapenie. Celý deň vládla radostná atmosféra a očakávanie, pretože každý tušil, že v noci sa udeje niečo výnimočné. A naozaj — ráno si každý našiel pred svojím domčekom krásny adventný kalendár. Tento milý darček nielen vyčaril úsmev, ale zároveň symbolicky otvoril začiatok vianočného obdobia, plného lásky, radosti a spoločných chvíľ.

Obrovská vďaka patrí našim domkárskeym anjelom, ktorí s nadšením a ochotou zabezpečili, aby sa kalendáre dostali všade tam, kam mali. Ich starostlivosť a nasadenie robia tieto momenty ešte vzácnejšími. Vďaka nim u nás mikulášska tradícia žije ďalej.

Radoslava Kubalová

Predvianočné tvorivo a chutne

V jednu pohodovú sobotu sa Domka rozhodla, že si spravíme vianočné tvorivo a chutne. Na začiatku sme si všetci posadali ako sme chceli. Naše animátorky nám ukazovali ako máme postupovať a podľa makiet a vytvoreného výtvoru sme si vytvorili papierového Mikuláša. Samozrejme sme nezostali o hlade a tak nám dali výborné občerstvenie. Následne sme sa presunuli na výrobu niečoho chutného. Pomocou čokolády a keksíkov sme si urobili čokoládových jelenčiek. Celé tvorivo a chutne sme si užili a nikto neodišiel domov s prázdnyimi rukami.

Nikola Janofová

Vianočné trhy

Vianočné trhy, ktoré sa v našej obci konali 12. decembra, priniesli radosť, vôňu Vianoc a príjemnú atmosféru. Súčasťou trhov bol aj Domka stánok, kde si deti aj dospelí mohli oddýchnuť, zahriať sa a pochutnať si na niečom dobrom. Pre deti bola pripravená horúca čokoláda so šľahačkou a teplý ovocný punč. Dospelí si mohli vychutnať kvalitnú kávu a na svoje si prišli aj milovníci sladkého. Okrem muffinov sme pripravovali aj čerstvé wafle so šľahačkou, nutellou alebo džemom, ktoré potešili každého návštevníka. Ďakujeme všetkým, ktorí nás prišli podporiť a strávili s nami kúsok predvianočného času.

Radoslava Kubalová

Animátorská prespávačka

Jeden studený decembrový večer sme sa stretli pred klubovňou, aby sa dlho očakávaná animátorská prespávačka stala skutočnosťou. Na začiatku sme sa ako tak vybalili a dali priestory do vyhovujúceho postavenia. Potom nás čakal kvíz, ktorý si pre nás pripravil náš dnešný dozor, v zložení Dena, Radka a Natál. Kvíz bol naozaj super – pesničky (o ktorých uhádnuť sme sa išli doslova pobiť), lúštenie prísloví z obrázkov, aktivity zamerané na pamäť (už si nepamätám, v čom bol ich princíp), odhaľovanie biblických postáv (alebo známych budov, či rozprávanie citátov so značným znevýhodnením reči. (Ďakujeme Natál za zabezpečenie papulných roztváračov.) A samozrejme, v neposlednom rade, hádanie známych postáv za pomoci opisu, jedného slova, či pantomímy. Kvíz bol super, riadne sme sa nasmiali a hádam aj dačo naučili... Potom prišla pizza, čiže si domyslíte, čo nasledovalo. Po tejto vysoko kultúrnej záležitosti nasledovala hra, ktorú si pre nás pripravili dievčatá. Hra bola super, akurát niektorým už takto neskoro večer hlava nefunguje tak, ako by mala. Potom nasledovala tá chlapčenská. Tá trvala síce trochu dlhšie, no dievčatá ju napokon zvládli.

Avšak predsa len to zabralo viac času, než bolo plánované, a Dena nás už musela opustiť. Následne sme si ešte zahrali pár hier a uložili sme sa... Nie spať, ale pozeráť film. (Aj tak sme pospali.) Ráno sme vstali dolámaní ako... (veď mi vieme Natál) Poriadili sme a prespávačku sme ukončili svätou omšou. Ďakujeme všetkým zúčastneným, hlavne teda nášmu dozoru. Bolo to super a už teraz sa tešíme nabudúce.

Jeden/jedna z nás

Deviatnik – Svätá rodina hľadá prístrešie

Deviatnik pomáha veriacim odpútať sa od každodenného zhonu, ktorý je pre adventné obdobie typický, a vytvára priestor na tiché zamyslenie. Namiesto sústredenia sa výlučne na vonkajšie prípravy na sviatky nás vedie k hlbšej, duchovnej príprave. Je to obdobie, keď môžeme uvažovať nad tajomstvom vtelenia – nad Bohom, ktorý sa stal človekom, aby priniesol spásu. Aj preto sa aj tento rok stretlo 10 rodín, ktoré sa chceli spoločne pripraviť na príchod Ježiša Krista. Deviatnik začali 15. decembra a vyvrcholil 23. decembra, keď už boli duchovne pripravení. Týchto deväť dní symbolizuje deväť mesiacov, počas ktorých Panna Mária nosila pod srdcom Božieho Syna. Tento čas nás vedie k vnútornému stíšaniu a radostnému očakávaniu narodenia Spasiteľa.

Kika Schwarz

Dobrá novina

Počas jednej adventnej nedele sme sa zišli v klubovni Domky, kde sme sa rozdelili do skupín a začali sa pripravovať na koledovanie v rámci 31. ročníka Dobrej noviny. Samotné koledovanie sa tradične začalo na sviatok svätého Štefana o 14:00. Tridsaťjeden tematicky oblečených koledníkov sa s radosťou a úsmevom vydalo do ulíc obce, aby priniesli radostnú zvesť. Spoločne sme navštívili 42 domácností a podarilo sa nám vyzbierať sumu 2 814 eur. Zbierka pokračovala aj prostredníctvom stacionárnej pokladničky umiestnenej v kostole až do 11. januára 2025.

Na záver by som chcela úprimne poďakovať všetkým ochotným deťom a mladým, ktorí sa do koledovania Dobrej noviny zapojili, ako aj rodinám, ktoré koledníkov s otvoreným srdcom prijali. Dovoľujem si malú prosbu smerom k rodinám: zachovávejme túto krásnu tradíciu v podobe, na akú sme zvyknutí, a nebojme sa privítať koledníkov – deti a mladých, ktorí sa vna koledovanie pripravujú a obetujú svoj voľný čas na oslavu Narodeného Krista i na pomoc tým, ktorí ju najviac potrebujú. Milí koledníci, verím, že sa v takom hojnom, prípadne ešte väčšom počte, stretneme aj v budúcom roku.

Kika Schwarz

Vtipy

Motorkár sa v nemocnici zadíva na suseda a hovorí: „Tak sa mi zdá, že sme sa už niekde stretli...“
 „Jasné...“ ozve sa zo susedného lôžka.
 „Práve preto tu ležíme!“

Púšťou idú traja putujúci. Stretnú beduína a pýtajú sa ho: „Ako ďaleko je to do najbližšej oázy?“ „Necelé tri fatamorgány.“

Študent sa sťažoval na zlé ubytovanie:

„A čo je na tom vašom ubytovaní také strašné?“

„Napríklad myši.“

„To nie je možné!“

„Tak sa poďte pozrieť.“

Vošli do izby, študent zobral kúsok chleba a začal na zem sypať omrvinky. Po chvíli sa objavila myška, za ňou druhá, tretia... potom sa objavila rybka, a potom zasa myši.

„No fakt sa nejako premonožili. Ale čo tá rybička?“

„Tak už mi veríte, že tu máte myši? Takže sa môžeme začať baviť o vlhkosti.“

Babka spadne z 13. poschodia.

Postaví sa omráčená a opráší sa.

Okolo sa nahníe kopa ľudí, medzi nimi aj policajti, a ten sa pýta:

„Babka, čo sa tu deje?“

„Ja neviem synak, ja som len teraz prišla.“

Žena sa sťažuje: „Bola by som lepšie urobila, keby som sa vydala za šimpanza.“

Muž jej na to: „Manželstvá medzi blízkymi príbuznými sú zakázané.“

Stádo jeleňov išlo k napájadlu, zastaví ich ježko a ráznym hlasom hovorí:

„Je tu medzi vami nejaký tvrďas?“

„Nie.“

„Tak mi každý dá korunu.“

Na druhý deň zasa išli piť a zasa ich zastaví ježko:

„Je tu medzi vami nejaký tvrďas?“

„Nie.“

„Tak každý po korune a môžete ísť.“

Na tretí deň sa už jeleňom nechcelo platiť, tak poprosili vlka, či by im nešiel robiť tvrďasa. Na obvyklom mieste ich zastaví ježko:

„Stojte! Je tu medzi vami nejaký tvrďas?“

Vystúpil vlk:

„Je. A čo má byť?“

Spoza kríka vyjde medveď a hovorí:

„Tvrďas stovku a ostatní po korune!“

Tučný Jano hovorí vychudnutému Jožovi:

„Vyzeráš, ako keby v celej krajine vypukol hladomor.“

„A keď sa pozriem na teba, myslím, že viem kto ho zapríčinil...“

Pani s veľkým nosom príde k plastickému chirurgovi.

„Pán doktor, urobili by ste mi z neho taký malý noštek?“

„Aj tri milostivá, aj tri.“

Host' volá na čašníka:

„Pán hlavný, prosím vás, nedalo by sa to kurča trochu lepšie dopiecť?“

„Zdá sa vám málo upečené?“

„Čo ja viem, len mi z taniera vyzobáva zemiaky...“

Galéria

Galéria

